Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

σης νά ἀλλάξει ὅλα τά Συμβούλια. Ὁ λαός μᾶς ψήφισε γιά νά ἐφαρμόσουμε τό πρόγραμμά μας».

«Ζήτησα ἐγώ νά γίνω Σύμβουλος;», λέει ὁ Στέλιος Κυριακίδης. «Ἐγώ δέ βρισκόμουν σ' αὐτό τό γυμναστηριάκι γιά νά καμαρώνω πού εἶμαι Πρόεδρος στόν Ὅμιλο μιᾶς Κοινότητας. Ἔχω ἕνα δωμάτιο μετάλλια, ἔχω τιμηθεῖ μέ τό Χρυσό Σταυρό τοῦ Φοίνικα, βρίσκομαι στά «Who is Who» τοῦ Βελγίου, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἀμερικῆς, στίς ἐγκυκλοπαίδειες, παντοῦ, ποῦ νά τά θυμηθῶ. Γιά δόξα νά πάω Σύμβουλος στή Γενική Γραμματεία; Ἄν ἔμενα στό σύλλογο τῆς Φιλοθέης, ἦταν γιά νά βοηθήσω ἀπό κοντά τούς νέους πού θέλουν νά γυμναστοῦν, ὅπως κάποιοι ἄλλοι κάποτε βοήθησαν ἐμένα»...

Ὁ Στέλιος Κυριακίδης μένει σήμερα μέ τή γυναίκα του στό Χαλάνδρι. Τά παιδιά του εἶναι παντρεμένα, ἔχει ἐγγόνια, ζεῖ μιά ζωή χωρίς προβλήματα καί στήν εἴσοδο τῆς πολυκατοικίας ἔχει κλειδωμένο ἕνα ποδήλατο, πού τόπαιρνε καί πήγαινε στό γυμναστήριο...

Ἡ γυναίκα του φαίνεται ἀνακουφισμένη ἀπό τήν ἱστορία, πού ἔγινε ἀφορμή νά φύγει ἀπό τόν Α.Ο. Φιλοθέης.

«Δέν εἴχαμε οὔτε μέρα, οὔτε νύχτα. Ὅλο ἔτρεχε γι' αὐτό τό Σύλλογο. Χρόνια ὁλόκληρα περιμένω νά φᾶμε καί ζεσταίνω καί ξαναζεσταίνω τό φαΐ. Γυρίζει στίς 4 καί στίς 5 τό ἀπόγευμα. Ἄνοιξαν τά χέρια μου νά πλένω τά ροῦχα του. Κάθε μέρα γύριζε μαῦρος ἀπό τά μαστορέματα. Εἴδατε ἐσεῖς νά ἀνεβαίνει στό φορτηγό τῶν σκουπιδιῶν τῆς Κοινότητας καί νά πηγαίνει στόν Πειραιά, στοῦ Καραϊσκάκη νά φέρνει ὑλικά γιά τό Γυμναστήριο; Κανένας ἄλλος, τοὔλεγα, δέν ὑπάρχει νά τά κάνει αὐτά; Τόσοι νέοι δέν ντρέπονται νά στέλνουν ἐσένα; «Ἐσύ νά σωπάσεις», μοῦ ἔλεγε. «Οἱ ἄλλοι ἔχουν τίς δουλειές τους, δέν μποροῦν νά τρέχουν γιά τέτοια». Αὐτό νά σᾶς πῶ γιά νά καταλάβετε. Μιά φορά, πῆγε στήν Γενική Γραμματεία, ὅταν ἀκόμα ἦταν ὁ Καραμανλῆς, καί ζήτησε νά τοῦ στείλουν ἕναν ἐργάτη νά τόν ἔχουν στό Σύλλογο μέ μισθό νά κάνει τίς διάφορες δουλειές, πού ἔβγαιναν κάθε μέρα.

Ἕνα μεσημέρι πού δέν ἦταν κανείς ἐκεῖ, ὁ Στέλιος, σκαρφαλωμένος διόρθωνε τά κεραμίδια τῶν ἀποδυτηρίων, πού ἔσταζαν. Σταματάει μιά κούρσα καί βγαίνει ἕνας κύριος. Τόν βλέπει στά κεραμίδια καί τοῦ φωνάζει: «Τόν Κυριακίδη θέλω, ποῦ εἶναι;». «Τώρα κατεβαίνω», τοῦ ἀπάντησε ὁ Στέλιος. Καί κατέβηκε. «Τόν Κυριακίδη θέλω», τοῦ λέει πάλι ὁ ἄλλος. «Ἐγώ εἶμαι», τοῦ ἀπαντάει ὁ ἄντρας μου. Ὁ ἄλλος, πού ἦταν κάποιος μηχανικός τῆς Γενικῆς Γραμματείας καί τόν εἶχαν στείλει νά ἐλέγξει ἄν πραγματικά χρειαζόταν ἐργάτης, ἔμεινε κατάπληκτος. «Ἐσεῖς;», τοῦ λέει... Καί τήν ἄλλη μέρα ἔστειλαν ἐργάτη...».

Αὐτή ἡ ἔννοια, αὐτός ὁ καημός πού ἔχει ὁ Κυριακίδης γιά τό Γυμναστήριο τῆς Φιλοθέης, ξεκινάει ἀπό πολύ παλιά...

«Ὅταν γύρισα ἀπό τήν Ἀμερική τό '46», λέει ὁ ἴδιος, «τό κράτος θέλησε νά μέ βοηθήσει. Μοῦ δώσανε ἕνα οἰκοπεδάκι στή Φιλοθέη.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ–ΕΚΚΛΗΣΗ
ΤΩΝ ΦΙΛΟΘΕΑΤΩΝ ΓΙΑ ΤΟ «ΛΑΘΟΣ»

Μιά ἀπό τίς ἱστορικές φωτογραφίες τοῦ πολυνίκη Μαραθωνοδρόμου: Ὁ Στέλιος Κυριακίδης τερματίζει, τό 1939, στό Παναθηναϊκό Στάδιο, βαλκανιονίκης στό Μαραθώνιο. Εἶχε ἔρθει σ' ἐκείνους τούς ἀγῶνες πρῶτος, μέ 7 λεπτά διαφορά ἀπό τόν δεύτερο!

Τό μισό τό παραχώρησε ὁ Οἰκοδομικός Ὀργανισμός τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας καί τό ἄλλο μισό ἡ Κοινότητα. Σιγά-σιγά ἄρχισα νά κτίζω. Ὅταν ἔκτισα τό σπίτι μου καί πῆγα νά καθήσω ἐκεῖ, ἔβλεπα τά παιδάκια στό δρόμο νά κλωτσᾶνε τήν μπάλλα τους καί νά σπάζουν τά τζάμια τῶν σπιτιῶν. Τότε σκέφτηκα νά κάνουμε ἕνα γυμναστηριάκι. «Φορτώθηκα» πάλι στήν Κοινότητα καί στόν Οἰκοδομικό Ὀργανισμό τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας. Μοῦ λέγαν: «Εἶσαι τρελός, ἐδῶ ὑπάρχουν ἄλλες ἀνάγκες, ποῦ θά βρεθοῦν λεφτά γιά τέτοια πράγματα;». Τούς εἶπα: «Βάλτε ἐσεῖς τό οἰκόπεδο καί γώ θά βρῶ λεφτά». Ἀγωνίες, τρεχάματα, χτύπησα πόρτες καί πόρτες, ἀλλά ὅλοι μ' ἀγαποῦσαν. Στό τέλος βρέθηκε ἕνα οἰκόπεδο, δίπλα στό ποτάμι. Περνοῦσε ὅμως καί ὁ δρόμος... Τώρα ἔπρεπε νά βρῶ λεφτά. Ἄλλα παρακάλια. Κατάφερα νά γίνει μία λαχειοφόρος ἀγορά. Καί αὐτή ἡ ἀγορά ἀπέδωσε 40.000 δραχμές. Τεράστιο ποσό. Τρελάθηκα ἀπό τή χαρά μου. Τότε ἄρχισε ὁ μεγάλος ἀγώνας. Θέλαμε μπουλντόζες. Προσπαθούσαμε ὅλα νά τά κάνουμε, ὅσο μπορούσαμε μέ πιό λίγα λεφτά. Φέραμε ἀπό τήν Κοκκινιά μηχανήματα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας νά ἰσοπεδώσουμε τό χῶρο. Πήραμε ἀπό τόν Ὀργανισμό Σιδηροδρόμων καρβουνίδι. Πληρώσαμε τέσσερις τόννους, μᾶς ἔδωσαν δέκα. Ὅπου μοῦλεγαν ὅτι ὑπάρχει φιλαθλος Διευθυντής Ὑπηρεσίας, πήγαινα. Ὅλοι στό τέλος μοῦκαναν τό χατίρι...

Ἐπεμβαίνει πάλι ἡ κυρία Κυριακίδου:

«Ὅταν ξεχείλισε τό ποτάμι καί τό γυμναστήριο πλημμύρισε μέ δυόμισι μέτρα νερό, μόνο τό κρεβάτι του πού δέν πῆρε μαζί. Πέταξε τά ροῦχα, πού φοροῦσε κι ἄδειαζε τά νερά. Μοῦ τηλεφωνοῦσε ὁ κόσμος: "Μάζεψέ τόν, θά πάθει τίποτα..."».

Ὁ Στέλιος Κυριακίδης τή διακόπτει:

«Τά ροῦχα ξαναγίνονται, τά γυμναστήρια δέν ξαναγίνονται».

Καί συνεχίζει:

«Θυμᾶμαι, θέλαμε προβολεῖς. Πῶς ὅμως θά βάζαμε προβολεῖς, ἀφοῦ τό Γυμναστήριο ἦταν 150 μέτρα ἀπό τήν πιό κοντινή κολόνα τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας; Ἡ ἠλεκτρολογική μελέτη καί σύνδεση ἤθελε 120.000 δραχμές καί ὅλος ὁ προϋπολογισμός τῆς Κοινότητας τῆς Φιλοθέης ἦταν 500.000... Ἐγώ, ὅταν ἔγινα ταμίας στήν Ἠλεκτρική Ἑταιρία, εἶχα φιλίες μέ ὅλους τούς Διευθυντές. Ἀπό μένα περνοῦσαν γιά νά τούς πληρώσω. Ἄρχισα κάθε μέρα νά περιμένω ἔξω ἀπό τά γραφεῖα τους νά πῶ σέ ὅλους ὅτι κάνω ἕνα γυμναστηριάκι στήν Φιλοθέη, ἀλλά δέν ἔχει φῶς. "Τί νά σοῦ κάνουμε μωρέ Στέλιο", μοῦ ἔλεγαν, "ἀφοῦ δέν ἔχει κολόνες ἐκεῖ...". Μά γι' αὐτό ἔρχομαι σέ σένα, ἔλεγα τοῦ τάδε Διευθυντή. Ὅπου νἆναι, ἐκεῖ θά κτιστοῦν, θά πάει, πού θά πάει ἡ γραμμή πιό πάνω. Ἄντε μοῦ εἶπαν στό τέλος, θά γίνει.

Κι ἀφοῦ ἡ ἠλεκτροδότηση ἔγινε γιά τήν περιοχή κι ὄχι γιά τό Γυμναστήριο, ἀπό τίς 120 χιλιάδες πληρώσαμε μόνο ἑφτά! Τίς δυό κολόνες μέ τους προβολεῖς μᾶς τίς δώρισε ἡ Ἑταιρία. Μέχρι καί τήν τοποθέτησή τους τήν ἔκαναν οἱ ἐργολάβοι τῆς Ἑταιρίας. Ὅπου μπορούσαμε νά πάρουμε μιά δωρεά, τήν κυνηγούσαμε.

Ὅταν ἀργότερα φτιάξαμε τό μπάσκετ, κάναμε αἴτηση στήν ἀνασυγκρότηση. Χρειαζόνταν 5.000 δραχμές, ἐμεῖς εἴχαμε 2.000 δρχ. Τούς δώσαμε τίς δύο καί γιά τίς ἄλλες τρεῖς τούς κάναμε μέ τό "ἔτσι θέλω" μιά ἀπόδειξη. "Εὐχαριστοῦμε γιά τή δωρεά σας".».

Νά γιατί ὁ Στέλιος Κυριακίδης δέν ἐνδιαφέρθηκε γιά τήν τιμητική θέση τοῦ Σύμβουλου στή Γενική Γραμματεία καί ἤθελε τό «γυμναστηριάκι» τῆς Φιλοθέης. Ἐμεῖς τόν νιώσαμε πολύ καλά αὐτό τόν ἄνθρωπο, πού ὅση ὥρα μᾶς μιλοῦσε χτυποῦσε τό χέρι του στό μπράτσο τῆς πολυθρόνας καί δυό φορές κοκκίνησε, ὅπως κοκκινίζουμε πρίν βουρκώσουμε... Ἴσως μετά ἀπό αὐτό τό κομμάτι καταλάβει καί ἡ Γενική Γραμματεία Ἀθλητισμοῦ πιό πολλά πράγματα...

Εἶναι κρίμα νά «φορτώνονται» τέτοιες ἀφορμές γιά κριτική στήν κυβέρνηση. Καί νά λέει μέ πίκρα καί ἀπορία ὁ περιπτερᾶς τῆς Φιλοθέης:

«Μά καλά, ὅλα τά ἄλλα ἔγιναν καί ἔμενε νά ἀλλάξουν τόν Κυριακίδη;».

«ΤΙ ΝΑ ΤΑ ΚΑΝΩ ΤΑ ΛΕΦΤΑ;»

Καί ὁ Κυριακίδης, πού μᾶς πῆγε ὥς τό Γυμναστήριο νά τό δοῦμε, ἀκουμπισμένος στή σιδερένια του πόρτα, ἐμπιστεύτηκε τήν τελευταία καί πιό μεγάλη του πίκρα:

«Μοῦ εἶπε ὁ ὑπουργός, μετά τή δημοσιότητα πού πῆρε τό θέμα νά διαλέξω ὅποια θέση θέλω. Ἴσως νά ἦταν καί θέσεις μέ πολλά λεφτά, ἐνῶ ἡ θέση τοῦ Προέδρου πού εἶχα ἐδῶ ἦταν ἀμισθη. Δέν θέλω λεφτά. Τί νά τά κάνω; Ἐγώ τούς τά γύριζα πίσω ὅταν ἤμουν νέος. Τό '46 στήν Ἀμερική ὁ Τόμ Πάπας καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰάκωβος μοῦ εἶπαν νά μοῦ χαρίσουν ἕνα αὐτοκίνητο. Τούς ἀπάντησα ὅτι γιά τόν ἀθλητισμό δέν πληρώνομαι. Ἀπό διάφορα δῶρα μάζεψα 5.000 δολλάρια καί τἄδωσα στήν Ἐπιτροπή Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων. Ἔτσι ἦρθε τό πρῶτο ἀθλητικό ὑλικό στήν Ἑλλάδα μεταπολεμικά. Γι' αὐτό δέν μπορῶ νά τό καταπιῶ αὐτό τό ποτήρι».

ΤΟ ΕΜΑΘΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΙΤΣΙΡΙΚΙΑ

«Μετά ἀπό 40 χρόνια ἀγῶνες, αὐτό ἦταν τό "εὐχαριστῶ". Νά φέρουν ἕνα παιδί 29 χρονῶν νά μέ ἀντικαταστήσει. Μοῦ εἶπε ὁ κύριος ὑπουργός: ""Αν θέλεις νά μείνεις σύμβουλος, μείνε. Πρόεδρο δέν μπορῶ νά σέ κάνω, δέ γίνεται". Ἀφοῦ δέ γινότανε, τό μόνο πού ἤθελα ἦταν νά βάλουν ἕναν κλητήρα καί νά μοῦ πεῖ: "Στέλιο παραιτήσου", ὄχι νά μπῶ στό Γυμναστήριο καί νά μάθω ἀπό τά πιτσιρίκια ὅτι μέ διώξανε...».

Η ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ–ΕΚΚΛΗΣΗ ΤΩΝ ΦΙΛΟΘΕΑΤΩΝ

Χιλιάδες Φιλοθεάτες ὑπογράφουν τήν ἀκόλουθη Διαμαρτυρία—Ἔκκληση γιά τήν ἀπομάκρυνση τοῦ Στέλιου Κυριακίδη:

1. Οἱ ὑπογραφόμενοι κάτοικοι τῆς Φιλοθέης, πληροφορηθήκαμε μέ ὀδυνηρή ἔκπληξη, τή ζημιογόνο — γιά τόν ἀθλητισμό καί τό Προάστιο — καί τελείως ἀδικαιολόγητη ἀπομάκρυνση, τοῦ γνωστοῦ στό πανελλήνιο πολυνίκη Μαραθωνοδρόμου ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ, ἀπό τήν Προεδρία τοῦ Κοινοτικοῦ μας Γυμναστηρίου.

2. Ὅλοι ἐμεῖς — ἀνεξάρτητα ἀπό τίς πολιτικές μας πεποιθήσεις — νιώσαμε πικρία καί ἀπογοήτευση γιά τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἡ Πολιτεία ἀνταμείβει ἀνθρώπους τοῦ ἤθους καί τῆς προσφορᾶς τοῦ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ.

Μιᾶς προσφορᾶς πού ἄρχισε ἀπό χρόνια καί συνεχίζεται μέχρι σήμερα μέ τήν ἴδια ἔνταση.

Ἡ ἀπομάκρυνσή του ζημιώνει τόν Ἀθλητισμό καί τούς κατοίκους τῆς Φιλοθέης καί τῶν γύρω περιοχῶν, πού χρησιμοποιοῦν τό Γυμναστήριο καί ἀποτελεῖ κατάφορη ἀδικία, γιατί ὅπως γνωρίζουν καλά ὅλοι οἱ Φιλοθεάτες:

α. Ἄν ὑπάρχει σήμερα Κοινοτικό Γυμναστήριο, τοῦτο ὀφείλεται ἀποκλειστικά καί μόνο στό ΣΤΕΛΙΟ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ. Αὐτός συνέλαβε πρῶτος τήν ἰδέα καί ἀγωνίστηκε ἐπίμονα πρός κάθε κατεύθυνση γιά νά κάνει πραγματικότητα κάτι πού γιά τά ἑλληνικά πράγματα ἦταν ἐντελῶς ἀδιανόητο.

β. Μέ τίς ἀσταμάτητες καί ἐπίμονες παραστάσεις του πρός τούς κατά καιρούς ἁρμοδίους — πού ἦταν πάντοτε πολλοί καί ἐξαιρετικά δύσκολοι στό νά πεισθοῦν — μέ τήν ἔμπνευση, τίς ὁδηγίες καί τήν χωρίς καμμιά ὑλική ἀνταμοιβή ἀδιάλειπτη καί ἄγρυπνη παρουσία του, ἔχει δημιουργηθεῖ ἡ ἐξαιρετική ὑποδομή (αἴθουσες, κερκίδες, ταρτάν κ.τ.λ.) πού κατατάσσει τό Γυμναστήριο τῆς Φιλοθέης ἀνάμεσα στά πρῶτα.

γ. Μέ τή βαθειά καί εἰλικρινῆ πίστη του στό ἀθλητικό ἰδεῶδες, μέ τό ἐξαίρετο ἦθος του, μέ τήν ἀγάπη του γιά τόν ἄνθρωπο, μέ τόν ἐνθουσιασμό καί τή συνεχῆ ἐνθάρυνση καί προτροπή του, ἔχει προσελκύσει τόσο τή νεολαία ὅσο καί τούς μεγάλους στό Γυμναστήριο τῆς Φιλοθέης. Καί ἀπό αὐτή τήν ἄποψη πιστεύουμε ὅτι ἀποτελεῖ ἕνα πρότυπο ἄν θέλουμε νά ὑλοποιηθεῖ ὁ στόχος «Ἀθλητισμός γιά ὅλους».

3. Γιά τούς παραπάνω λόγους ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΩΜΕΘΑ ἔντονα γιά τή ληφθεῖσα ἀπόφαση — μιά ἀπόφαση πού δέν μπορεῖ παρά νά ὀφείλεται σέ κακή καί ἐξωπραγματική εἰσήγηση — καί κάνουμε θερμή ΕΚΚΛΗΣΗ πρός τόν ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως καί πρός τόν Ὑφυπουργό Ἀθλητισμοῦ κ. ΚΑΤΣΙΦΑΡΑ γιά τήν τροποποίηση τῆς ἀποφάσεως, ὥστε νά ἐπανέλθει ὁ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ στή θέση ἀπό τήν ὁποία μπορεῖ νά προσφέρει πολλά ἀκόμη στόν Ἀθλητισμό.

4. Ἡ ἀποκατάσταση τῶν πραγμάτων εἶναι ἀπόλυτα σύμφωνη καί μέ τή γραμμή τῆς Κυβερνήσεως, πού ἐπιθυμεῖ νά μεταβάλλει σέ πραγματικότητα τήν ἀποκέντρωση καί πού ὄχι μόνο δέν ἀποφεύγει ἀλλά ἀντίθετα ἐπιδιώκει νά ἀκούει, γιά κάθε θέμα, τή φωνή τοῦ πλατύτερου κοινοῦ.

Ἀκολουθοῦν οἱ ὑπογραφές τῶν Φιλοθεατῶν

Ἀποκρηές!

Ὑλικά: Ἐπίδεσμοι μέ γύψο, πού θά τούς βρεῖς στά μεγάλα φαρμακεῖα, βαζελίνη, νερό, μπογιές, ψαλίδι.

■ *Στερεώνεις πρός τά πίσω τά μαλλιά σου καί ἀλείφεις τό πρόσωπό σου καλά μέ βαζελίνη, γιά νά κλείσουν οἱ πόροι.*

■ *Κόβεις τόν ἐπίδεσμο σέ λουρίδες.*

■ *Βρέχεις μιά μιά τίς λουρίδες, τίς στραγγίζεις γιά νά φύγει τό πολύ νερό, καί τίς ἁπλώνεις στό πρόσωπό σου, ἀρχίζοντας ἀπό τίς ἄκρες καί πηγαίνοντας πρός τάμάτια καί τή μύτη. Οἱ λουρίδες, πού θά κολλήσεις, στή μύτη καί τά μάτια σου πρέπει νά κοποῦν μικρότερες.*

■ *Περιμένεις 3 ὥς 4 λεπτά, ὥσπου νά στεγνώσει ἡ μάσκα, καί ἔπειτα τήν ἀφαιρεῖς.*

■ *Βάφεις τή μάσκα κι ἄν θέλεις ἀλλάζετε μάσκες μ' ἕνα φίλο σου, πού ἔχει διαφορετικά χαρακτηριστικά· ἀπό σένα.*

Καλή διασκέδαση!

Φτιάξε τή μάσκα σου

Zénobie
MODES
Ἕτοιμα καί παραγγελίες.
Ἡ νέα μας COLLECTION σᾶς περιμένει καθημερινῶς, ἀπό ὥρας 9.30 ἕως 17.30.
Καλλιγᾶ 62, κοντά στήν Ἀστυνομία Φιλοθέης – Τηλ. 68.26.440.

ΠΑΧΥΛΑΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΑ ■ ΖΑΝΤΕΣ
ΚΗΦΙΣΙΑΣ 288 – ΧΑΛΑΝΔΡΙ – ΤΗΛ. 68.17.202 – 68.16.697
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ 18 – ΦΙΛΟΘΕΗ – ΤΗΛ. 68.32.503
ΤΕΛΕΞ 214147 VOR GR.